

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

1331 *Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica.*

I

La interoperabilitat és la capacitat dels sistemes d'informació i dels procediments als quals aquests donen suport de compartir dades i possibilitar l'intercanvi d'informació i coneixement entre si. És necessària per a la cooperació, el desenvolupament, la integració i la prestació de serveis conjunts per les administracions públiques; per a l'execució de les diverses polítiques públiques; per a la realització de diferents principis i drets; per a la transferència de tecnologia i la reutilització d'aplicacions en benefici d'una millor eficiència; per a la cooperació entre diferents aplicacions que habilitin nous serveis; tot això facilitant el desenvolupament de l'administració electrònica i de la societat de la informació.

En l'àmbit de les administracions públiques, la consagració del dret dels ciutadans a comunicar-s'hi a través de mitjans electrònics comporta una obligació correlativa d'aquestes administracions. Aquesta obligació té, com a premisses, la promoció de les condicions perquè la llibertat i la igualtat siguin reals i efectives, així com la remoció dels obstacles que impedeixin o dificultin l'exercici ple del principi de neutralitat tecnològica i d'adaptabilitat al progrés de les tecnologies de la informació i les comunicacions, garantint amb això la independència en l'elecció de les alternatives tecnològiques pels ciutadans, així com la llibertat de desenvolupar i implantar els avenços tecnològics en un àmbit de lliure mercat.

La Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, reconeix el protagonisme de la interoperabilitat i s'hi refereix com un dels aspectes en què és obligat que les previsions normatives siguin comunes i, per tant, ha de ser abordat per la regulació de l'Estat. La interoperabilitat es recull dins del principi de cooperació a l'article 4 i té un protagonisme singular en el títol quart dedicat a la cooperació entre administracions per a l'impuls de l'administració electrònica. En l'esmentat títol, l'assegurament de la interoperabilitat dels sistemes i aplicacions utilitzades per les administracions públiques figura a l'article 40 entre les funcions de l'òrgan de cooperació en aquesta matèria, el Comitè Sectorial d'Administració Electrònica. A continuació, l'article 41 es refereix a l'aplicació per part de les administracions públiques de les mesures informàtiques, tecnològiques i organitzatives, i de seguretat, que garanteixin un adequat nivell d'interoperabilitat tècnica, semàntica i organitzativa i evitin discriminació als ciutadans per raó de la seva elecció tecnològica. I, seguidament, l'article 42.1 crea l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat, que comprèn el conjunt de criteris i recomanacions en matèria de seguretat, conservació i normalització que han de tenir en compte les administracions públiques per a la presa de decisions tecnològiques que garanteixin la interoperabilitat, entre si i amb els ciutadans.

La finalitat de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat és la creació de les condicions necessàries per garantir el nivell adequat d'interoperabilitat tècnica, semàntica i organitzativa dels sistemes i aplicacions utilitzades per les administracions públiques, que permeti l'exercici de drets i el compliment de deures mitjançant l'accés electrònic als serveis públics, a la vegada que redunda en benefici de l'eficàcia i l'eficiència.

II

L'Esquema Nacional d'Interoperabilitat té presents les recomanacions de la Unió Europea, la situació tecnològica de les diferents administracions públiques, així com els serveis electrònics existents, la utilització d'estàndards oberts, així com, si s'escau i de forma complementària, estàndards d'ús generalitzat pels ciutadans.

La seva articulació s'ha realitzat atenent la normativa nacional sobre accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, protecció de dades de caràcter personal, signatura electrònica i document nacional d'identitat electrònic, accessibilitat, ús de llengües oficials, reutilització de la informació al sector públic i òrgans col·legiats responsables de l'administració electrònica. S'han tingut en compte altres instruments, com ara l'Esquema Nacional de Seguretat, desplegat a l'empara del que disposa la Llei 11/2007, de 22 de juny, o antecedents com els criteris de seguretat, normalització i conservació de les aplicacions utilitzades per a l'exercici de potestats.

En termes de les recomanacions de la Unió Europea s'atén el marc europeu d'interoperabilitat, elaborat pel programa comunitari IDABC, així com altres instruments i actuacions elaborats per aquest programa i que incideixen en algun dels múltiples aspectes de la interoperabilitat, com ara el Centre Europeu d'Interoperabilitat Semàntica, l'Observatori i Repositori de Programari de Fonts Obertes i la Llicència Pública de la Unió Europea. També s'atén la Decisió 922/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, relativa a les solucions d'interoperabilitat per a les administracions públiques europees, als plans d'acció sobre administració electrònica en matèria d'interoperabilitat i d'aspectes relacionats, particularment, amb la política comunitària de compartir, reutilitzar i col·laborar.

III

Aquest Reial decret es limita a establir els criteris i recomanacions, juntament amb els principis específics necessaris, que permetin i afavoreixin el desenvolupament de la interoperabilitat en les administracions públiques des d'una perspectiva global i no fragmentària, d'acord amb l'interès general, naturalesa i complexitat de la matèria regulada, en l'àmbit de la Llei 11/2007, de 22 de juny, amb l'objecte d'aconseguir un comú denominador normatiu.

En conseqüència, l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat atén tots els aspectes que conformen de manera global la interoperabilitat. En primer lloc, s'atenen les dimensions organitzativa, semàntica i tècnica a les quals es refereix l'article 41 de la Llei 11/2007, de 22 de juny; en segon lloc, es tracten els estàndards, que la Llei 11/2007, de 22 de juny, posa al servei de la interoperabilitat així com de la independència en l'elecció de les alternatives tecnològiques i del dret dels ciutadans a elegir les aplicacions o sistemes per relacionar-se amb les administracions públiques; en tercer lloc, es tracten les infraestructures i els serveis comuns, elements reconeguts de dinamització, simplificació i propagació de la interoperabilitat, a la vegada que facilitadors de la relació multilateral; en quart lloc, es tracta la reutilització, aplicada a les aplicacions de les administracions públiques, de la documentació associada i d'altres objectes d'informació, atès que la veu «compartir» està present en la definició d'interoperabilitat recollida a la Llei 11/2007, de 22 de juny, i juntament amb «reutilitzar», totes dues són rellevants per a la interoperabilitat i estan entroncades amb les polítiques de la Unió Europea en relació amb la idea de compartir, reutilitzar i col·laborar; en cinquè lloc, es tracta la interoperabilitat de la signatura electrònica i dels certificats; finalment, s'atén la conservació, segons el que estableix l'esmentada Llei 11/2007, de 22 de juny, com a manifestació de la interoperabilitat al llarg del temps, i que afecta de forma singular el document electrònic.

En aquesta norma es fa referència a la interoperabilitat com un procés integral, en el qual no caben actuacions puntuals o tractaments conjunturals, a causa que la debilitat d'un sistema la determina el seu punt més fràgil i, sovint, aquest punt és la coordinació entre mesures individualment adequades però deficientment acoblades.

La norma s'estructura en dotze capítols, quatre disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria, tres disposicions finals i un annex que conté el glossari de termes.

L'Esquema Nacional d'Interoperabilitat remet a l'Esquema Nacional de Seguretat per a les qüestions relatives en matèria de seguretat que vagin més enllà dels aspectes necessaris per garantir la interoperabilitat.

El present Reial decret s'aprova en aplicació del que disposa la disposició final vuitena de la Llei 11/2007, de 22 de juny i, d'acord amb el que disposen l'article 42, apartat 3, i disposició final primera de l'esmentada norma, s'ha elaborat amb la participació de totes les administracions públiques a les quals els és aplicable, se n'ha emès un informe favorable per part de la Comissió Permanent del Consell Superior d'Administració Electrònica, la Conferència Sectorial d'Administració Pública i la Comissió Nacional d'Administració Local; i s'ha sotmès a l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades. Així mateix, s'ha sotmès a l'audiència dels ciutadans segons les previsions que estableix l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del govern.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de la Presidència, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 8 de gener de 2010,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. El present Reial decret té per objecte regular l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat que estableix l'article 42 de la Llei 11/2007, de 22 de juny.

2. L'Esquema Nacional d'Interoperabilitat ha de comprendre els criteris i les recomanacions de seguretat, normalització i conservació de la informació, dels formats i de les aplicacions que han de tenir en compte les administracions públiques per assegurar un nivell adequat d'interoperabilitat organitzativa, semàntica i tècnica de les dades, informacions i serveis que gestionin en l'exercici de les seves competències i per evitar la discriminació als ciutadans per raó de la seva elecció tecnològica.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes que preveu aquest Reial decret, les definicions, paraules, expressions i termes s'entenen en el sentit indicat en el glossari de termes inclòs en l'annex I.

Article 3. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'àmbit d'aplicació del present Reial decret és el que estableix l'article 2 de la Llei 11/2007, de 22 de juny.

2. L'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i les seves normes de desplegament han de prevaldre sobre qualsevol altre criteri en matèria de política d'interoperabilitat en la utilització de mitjans electrònics per a l'accés dels ciutadans als serveis públics.

CAPÍTOL II

Principis bàsics

Article 4. *Principis bàsics de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat.*

L'aplicació de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat s'ha de desplegar d'acord amb els principis generals que estableix l'article 4 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, i amb els principis específics de la interoperabilitat següents:

- a) La interoperabilitat com a qualitat integral.
- b) Caràcter multidimensional de la interoperabilitat.
- c) Enfocament de solucions multilaterals.

Article 5. *La interoperabilitat com a qualitat integral.*

La interoperabilitat s'ha de tenir present de forma integral des de la concepció dels serveis i sistemes i al llarg del seu cicle de vida: planificació, disseny, adquisició, construcció, desplegament, explotació, publicació, conservació i accés o interconnexió amb aquests.

Article 6. *Caràcter multidimensional de la interoperabilitat.*

La interoperabilitat s'ha d'entendre tenint en compte les seves dimensions organitzativa, semàntica i tècnica. La cadena d'interoperabilitat es manifesta en la pràctica en els acords interadministratius, en el desplegament dels sistemes i serveis, en la determinació i l'ús d'estàndards, en les infraestructures i els serveis bàsics de les administracions públiques, i en la publicació i la reutilització de les aplicacions de les administracions públiques, de la documentació associada i d'altres objectes d'informació. Tot això sense oblidar la dimensió temporal que ha de garantir l'accés a la informació al llarg del temps.

Article 7. *Enfocament de solucions multilaterals.*

S'ha d'afavorir l'aproximació multilateral a la interoperabilitat de manera que es puguin obtenir els avantatges derivats de l'escalatge, de l'aplicació de les arquitectures modulars i multiplataforma, de compartir, de reutilitzar i de col·laborar.

CAPÍTOL III

Interoperabilitat organitzativa

Article 8. *Serveis de les administracions públiques disponibles per mitjans electrònics.*

1. Les administracions públiques han d'establir i han de publicar les condicions d'accés i utilització dels serveis, dades i documents en format electrònic que posin a disposició de la resta d'administracions especificant les finalitats, les modalitats de consum, consulta o interacció, els requisits que han de satisfer els possibles usuaris, els perfils dels participants implicats en la utilització dels serveis, els protocols i criteris funcionals o tècnics necessaris per accedir als serveis esmentats, els mecanismes necessaris de govern dels sistemes interoperables, així com les condicions de seguretat aplicables. Aquestes condicions en tot cas han de ser conformes als principis, drets i obligacions que conté la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i la seva normativa de desplegament, així com al que disposa l'Esquema Nacional de Seguretat, i els instruments jurídics que han de subscriure les administracions públiques requeridores dels esmentats serveis, dades i documents.

S'ha de potenciar l'establiment de convenis entre les administracions públiques emissores i receptores i, en particular, amb els nodes d'interoperabilitat que preveu l'apartat 3 d'aquest article, amb l'objectiu de simplificar la complexitat organitzativa sense detriment de les garanties jurídiques.

Per tal de donar compliment de manera eficaç al que estableix l'article 9 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, en el comitè sectorial d'administració electrònica s'han d'identificar, catalogar i prioritzar els serveis d'interoperabilitat que han de prestar les diferents administracions públiques.

2. Les administracions públiques han de publicar els serveis que posin a disposició de les altres administracions a través de la xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles, o de qualsevol altra xarxa equivalent o connectada a aquesta que garanteixi l'accés segur a la resta d'administracions.

3. Les administracions públiques poden utilitzar nodes d'interoperabilitat, entesos com a entitats a les quals se'ls encomana la gestió d'apartats globals o parcials de la interoperabilitat organitzativa, semàntica o tècnica.

Article 9. *Inventaris d'informació administrativa.*

1. Les administracions públiques han de mantenir actualitzat un inventari d'informació administrativa, que inclogui els procediments administratius i serveis que prestin de forma classificada i estructurats en famílies, amb indicació del nivell d'informatització d'aquests. Així mateix, han de mantenir una relació actualitzada dels seus òrgans administratius i oficines de registre i atenció al ciutadà, i les seves relacions entre si. Els esmentats òrgans i oficines s'han de codificar de forma unívoca i aquesta codificació s'ha de difondre entre les administracions públiques.

2. Cada Administració pública ha de regular la forma de creació i manteniment d'aquest Inventari, que s'ha d'enllaçar i interoperar amb l'Inventari de l'Administració General de l'Estat en les condicions que determinin les dues parts i en el marc del que preveu el present Reial decret; si s'escau, les administracions públiques poden fer ús de l'esmentat Inventari centralitzat per a la creació i el manteniment dels seus propis inventaris. Per a la descripció i modelització dels procediments administratius i dels processos que els donen suport és aplicable el que preveu sobre estàndards l'article 11.

CAPÍTOL IV

Interoperabilitat semàntica

Article 10. *Actius semàntics.*

1. S'ha d'establir i mantenir actualitzada la relació de models de dades d'intercanvi que tinguin el caràcter de comuns, que han de ser d'aplicació preferent per als intercanvis d'informació en les administracions públiques, d'acord amb el procediment que estableix la disposició addicional primera.

2. Els òrgans de l'Administració pública o entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquella, titulars de competències en matèries subjectes a intercanvi d'informació amb els ciutadans i amb altres administracions públiques, així com en matèria d'infraestructures, serveis i eines comunes, han d'establir i publicar els corresponents models de dades d'intercanvi que són d'aplicació obligatòria per als intercanvis d'informació en les administracions públiques.

3. Els models de dades als quals es refereixen els apartats 1 i 2 s'han d'ajustar al que preveu sobre estàndards l'article 11 i s'han de publicar, juntament amb les definicions i codificacions associades, a través del Centre d'Interoperabilitat Semàntica de l'Administració, segons les condicions de llicenciamment que preveu l'article 16.

4. Les definicions i codificacions utilitzades en els models de dades als quals es refereixen els apartats anteriors han de tenir en compte el que disposen la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública i la resta de disposicions que regulen la funció estadística.

CAPÍTOL V

Interoperabilitat tècnica

Article 11. *Estàndards aplicables.*

1. Les administracions públiques han d'usar estàndards oberts, així com, si s'escau i de forma complementària, estàndards que siguin d'ús generalitzat pels ciutadans, amb l'objecte de garantir la independència en l'elecció d'alternatives tecnològiques pels ciutadans i les administracions públiques i l'adaptabilitat al progrés de la tecnologia, i de manera que:

a) Els documents i serveis d'administració electrònica que els òrgans o entitats de dret públic emissors posin a disposició dels ciutadans o d'altres administracions públiques han d'estar disponibles, com a mínim, mitjançant estàndards oberts.

b) Els documents, serveis electrònics i aplicacions posats per les administracions públiques a disposició dels ciutadans o d'altres administracions públiques, segons correspongui, han de ser visualitzables, accessibles i funcionalment operables en condicions que permetin satisfer el principi de neutralitat tecnològica i evitin la discriminació als ciutadans per raó de la seva elecció tecnològica.

2. En les relacions amb els ciutadans i amb altres administracions públiques, l'ús exclusiu d'un estàndard no obert sense que s'ofereixi una alternativa basada en un estàndard obert s'ha de limitar a les circumstàncies en les quals no es disposi d'un estàndard obert que satisfaci la funcionalitat satisfeta per l'estàndard no obert en qüestió i només mentre l'esmentada disponibilitat no es produeixi. Les administracions públiques han de promoure les activitats de normalització amb la finalitat de facilitar la disponibilitat dels estàndards oberts rellevants per a les seves necessitats.

3. Per a la selecció d'estàndards, en general, i per a l'establiment del catàleg d'estàndards, en particular, s'han d'atendre els criteris següents:

a) Les definicions de norma i especificació tècnica que estableix la Directiva 98/34/CE del Parlament Europeu i del Consell de 22 de juny de 1998 per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de les normes i reglamentacions tècniques.

b) La definició d'estàndard obert que estableix la Llei 11/2007, de 22 de juny, annex, lletra k).

c) Caràcter d'especificació formalitzada.

d) Definició de «cost que no suposi una dificultat d'accés», establerta a l'annex d'aquest Reial decret.

e) Consideracions addicionals referides a l'adequació de l'estàndard a les necessitats i funcionalitat requerides; a les condicions relatives al seu desenvolupament, ús o implementació, documentació disponible i completa, publicació, i governança de l'estàndard; a les condicions relatives a la maduresa, suport i adopció d'aquest per part del mercat, al seu potencial de reutilització, a l'aplicabilitat multiplataforma i multicanal i a la seva implementació sota diversos models de desenvolupaments d'aplicacions.

4. Per a l'ús dels estàndards complementaris a la selecció indicada en l'apartat anterior, s'han de tenir en compte la definició d'«ús generalitzat pels ciutadans» que estableix l'annex del present Reial decret.

5. En qualsevol cas, els ciutadans poden elegir les aplicacions o sistemes per relacionar-se amb les administracions públiques, o adreçar-s'hi, sempre que utilitzin estàndards oberts o, si s'escau, d'altres que siguin d'ús generalitzat pels ciutadans. Per facilitar la interoperabilitat amb les administracions públiques, el catàleg d'estàndards ha de contenir una relació d'estàndards oberts i, si s'escau, complementaris aplicables.

CAPÍTOL VI

Infraestructures i serveis comuns

Article 12. *Ús d'infraestructures i serveis comuns i eines genèriques.*

Les administracions públiques han d'enllaçar les infraestructures i serveis que puguin implantar en el seu àmbit d'actuació amb les infraestructures i serveis comuns que proporcioni l'Administració General de l'Estat per facilitar la interoperabilitat i la relació multilateral en l'intercanvi d'informació i de serveis entre totes les administracions públiques.

CAPÍTOL VII

Comunicacions de les administracions públiques

Article 13. *Xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles.*

1. Per tal de satisfer el que preveu l'article 43 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, les administracions públiques han d'utilitzar preferentment la Xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles per comunicar-se entre si, per a la qual cosa han de connectar-hi, bé les seves respectives xarxes, bé els seus nodes d'interoperabilitat, de manera que es faciliti l'intercanvi d'informació i de serveis entre aquestes, així com la interconnexió amb les xarxes de les institucions de la Unió Europea i d'altres estats membres.

La Xarxa SARA presta l'esmentada xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles.

2. Per a la connexió a la Xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles són aplicables els requisits que preveu la disposició addicional primera.

Article 14. *Pla d'adreçament de l'Administració.*

Les administracions públiques han d'aplicar el Pla d'adreçament i interconnexió de xarxes en l'Administració, aprovat pel Consell Superior d'Administració Electrònica, per a la seva interconnexió a través de les xarxes de comunicacions de les administracions públiques.

Article 15. *Hora oficial.*

1. Els sistemes o aplicacions implicats en la provisió d'un servei públic per via electrònica s'han de sincronitzar amb l'hora oficial, amb una precisió i desfasament que garanteixin la certesa dels terminis establerts en el tràmit administratiu que satisfan.

2. La sincronització de la data i l'hora s'ha de fer amb el Reial Institut i Observatori de l'Armada, de conformitat amb el que preveu sobre l'hora legal el Reial decret 1308/1992, de 23 d'octubre, pel qual es declara el Laboratori del Reial Institut i Observatori de l'Armada laboratori dipositari del patró nacional de temps i laboratori associat al Centre Espanyol de Metrologia i, quan sigui possible, amb l'hora oficial a nivell europeu.

CAPÍTOL VIII

Reutilització i transferència de tecnologia

Article 16. *Condicions de llicenciamnt aplicables.*

1. Les condicions de llicenciamnt de les aplicacions i de la documentació associada, i d'altres objectes d'informació dels quals les administracions públiques siguin titulars dels drets de propietat intel·lectual i que aquestes puguin posar a disposició d'altres administracions públiques i dels ciutadans, sense contraprestació i sense necessitat de conveni, han de tenir en compte que el fi perseguit és l'aprofitament i la reutilització, així com la protecció contra la seva apropiació en exclusiva per part de tercers, en condicions tals que eximeixin de responsabilitat el cedent pel possible mal ús per part del cessionari, així com la no-obligació a l'assistència tècnica o al manteniment per part del cedent, ni de cap compensació en cas d'errors en l'aplicació.

2. Les administracions han d'utilitzar per a les aplicacions que declarin com de fonts obertes les llicències que assegurin que els programes, dades o informació que es comparteixen:

- a) Es poden executar per a qualsevol propòsit.
- b) Permeten conèixer el seu codi font.
- c) Es poden modificar o millorar.

d) Es poden redistribuir a altres usuaris amb canvis o sense sempre que l'obra derivada mantingui aquestes mateixes quatre garanties.

3. Per a aquest fi s'ha de procurar l'aplicació de la llicència pública de la Unió Europea, sense perjudici d'altres llicències que garanteixin els mateixos drets que exposen els apartats 1 i 2.

Article 17. Directoris d'aplicacions reutilitzables.

1. L'Administració General de l'Estat ha de mantenir el Directori d'aplicacions per a la seva lliure reutilització que s'hi pot accedir a través del Centre de Transferència de Tecnologia.

2. Les administracions públiques han d'enllaçar els directoris d'aplicacions per a la seva lliure reutilització als quals es refereix l'article 46 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, entre si; i amb instruments equivalents de l'àmbit de la Unió Europea.

3. Les administracions públiques han de tenir en compte les solucions disponibles per a la lliure reutilització que puguin satisfer totalment o parcialment les necessitats dels nous sistemes i serveis o la millora i l'actualització dels ja implantats.

4. Les administracions públiques han de procurar la publicació del codi de les aplicacions, en desenvolupament o finalitzades, en els directoris d'aplicacions per a la seva lliure reutilització amb la finalitat d'afavorir les actuacions de compartir, reutilitzar i col·laborar, en benefici d'una millor eficiència.

CAPÍTOL IX

Signatura electrònica i certificats

Article 18. Interoperabilitat en la política de signatura electrònica i de certificats.

1. L'Administració General de l'Estat ha de definir una política de signatura electrònica i de certificats que serveixi de marc general d'interoperabilitat per a l'autenticació i el reconeixement mutu de signatures electròniques dins del seu àmbit d'actuació. No obstant això, l'esmentada política pot ser utilitzada com a referència per altres administracions públiques per definir les polítiques de certificats i signatures a reconèixer dins dels seus àmbits competencials.

2. Les administracions públiques han d'aprovar i publicar la seva política de signatura electrònica i de certificats partint de la norma tècnica establerta a aquest efecte en disposició addicional primera, que pot conviure juntament amb altres polítiques particulars per a una transacció determinada en un context concret.

3. Les administracions públiques receptores de documents electrònics signats han de permetre la validació de les signatures electròniques contra la política de signatura indicada en la signatura del document electrònic, sempre que l'esmentada política de signatura estigui dins de les admeses per cada Administració pública per al reconeixement mutu o multilateral amb altres administracions públiques.

4. Els perfils comuns dels camps dels certificats definits per la política de signatura electrònica i de certificats han de possibilitar la interoperabilitat entre les aplicacions usuàries, de manera que tant la identificació com la signatura electrònica generada a partir d'aquests perfils comuns puguin ser reconeguts per les aplicacions de les diferents administracions públiques sense cap tipus de restricció tècnica, semàntica o organitzativa. Els esmentats certificats són els que defineixen la Llei 11/2007, de 22 de juny, la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica i els seus desplegaments normatius.

5. La política de signatura electrònica i de certificats, esmentada a l'apartat primer del present article, ha d'establir les característiques tècniques i operatives de la llista de prestadors de serveis de certificació de confiança que ha de recollir els certificats reconeguts i interoperables entre les administracions públiques i que es considerin fiables per a cada nivell d'assegurament concret, tant en l'àmbit nacional com europeu. La llista que estableixi

L'Administració General de l'Estat pot ser utilitzada com a referència per altres administracions públiques per definir les seves llistes de serveis de confiança per a aplicació dins dels seus àmbits competencials.

6. Les aplicacions usuàries de certificats electrònics i signatura electrònica:

a) S'han d'atènyer a la política de signatura electrònica i de certificats aplicable en el seu àmbit en relació amb els diversos aspectes previstos i particularment amb l'aplicació de les dades obligatòries i opcionals, les regles de creació i validació de signatura electrònica, els algorismes que s'han d'utilitzar i les longituds de clau mínimes aplicables.

b) Han de permetre els mecanismes d'acreditació i representació dels ciutadans en matèria d'identificació i signatura electrònica, previstos en la normativa corresponent.

Article 19. Aspectes d'interoperabilitat relatius als prestadors de serveis de certificació.

1. D'acord amb el que preveu el Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007, de 22 de juny, sobre obligacions dels prestadors de serveis de certificació, en relació amb la interoperabilitat, els esmentats prestadors han de complir el que indiquen els apartats següents.

2. En relació amb la interoperabilitat organitzativa, els prestadors dels serveis de certificació han de disposar del següent, descrit en la seva Declaració de Pràctiques de Certificació:

a) Establiment dels usos dels certificats expedits d'acord amb un perfil donat i els seus possibles límits d'ús.

b) Pràctiques en generar els certificats que permetin posteriorment l'aplicació d'uns mecanismes de descobriment i extracció inequívoca de les dades d'identitat del certificat.

c) Definició de la informació dels certificats o relacionada amb aquests que ha de publicar el prestador, degudament catalogada.

d) Definició dels possibles estats en els quals un certificat es pugui trobar al llarg del seu cicle de vida.

e) Els nivells d'acord de servei definits i caracteritzats per als serveis de validació i de segellament de data i hora.

3. En relació amb la interoperabilitat semàntica, els prestadors de serveis de certificació han d'aplicar el següent, descrit en la seva Declaració de Pràctiques de Certificació:

a) La definició dels perfils de certificats que han de descriure, mitjançant mínims, el contingut obligatori i opcional dels diferents tipus de certificats que emeten, així com la informació sobre la sintaxi i semàntica dels continguts esmentats.

b) Establiment dels camps la unicitat d'informació dels quals n'ha de permetre l'ús en tasques d'identificació.

4. En relació amb la interoperabilitat tècnica, els prestadors dels serveis de certificació han d'aplicar el següent, descrit en la seva Declaració de Pràctiques de Certificació:

a) Els estàndards relatius a polítiques i pràctiques de certificació i generació de certificats electrònics, estat dels certificats, dispositius segurs de creació de signatura, programes controladors, dispositius criptogràfics, interfícies de programació, targetes criptogràfiques, conservació de documentació relativa als certificats i serveis, límits dels certificats, de conformitat amb el que estableix l'article 11.

b) La incorporació, dins dels certificats, d'informació relativa a les adreces d'Internet on s'ofereixen serveis de validació per part dels prestadors.

c) Els mecanismes de publicació i de dipòsit de certificats i documentació associada admesos entre administracions públiques.

Article 20. *Plataformes de validació de certificats electrònics i de signatura electrònica.*

1. Les plataformes de validació de certificats electrònics i de signatura electrònica han de proporcionar serveis de confiança a les aplicacions usuàries o consumidores dels serveis de certificació i signatura, proporcionant serveis de validació dels certificats i signatures generades i admeses en diversos àmbits de les administracions públiques.

2. Han de proporcionar, en un únic punt de trucada, tots els elements de confiança i d'interoperabilitat organitzativa, semàntica i tècnica necessaris per integrar els diferents certificats reconeguts i signatures que es poden trobar en els dominis de dues administracions diferents.

3. Han de potenciar l'harmonització tècnica i la utilització comuna de formats, estàndards i polítiques de signatura electrònica i de certificats per a les signatures electròniques entre les aplicacions usuàries, i d'altres elements d'interoperabilitat relacionats amb els certificats, com ara l'anàlisi dels camps i extracció unívoca de la informació pertinent. En particular, s'han de tenir en compte els estàndards europeus de les organitzacions europees d'estandardització en el camp de les tecnologies d'informació i comunicació aplicades a la signatura electrònica.

4. Han d'incorporar les llistes de confiança dels certificats interoperables entre les diferents administracions públiques nacionals i europees segons l'esquema operatiu de gestió corresponent de la llista de confiança.

CAPÍTOL X

Recuperació i conservació del document electrònic

Article 21. *Condicions per a la recuperació i conservació de documents.*

1. Les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques necessàries amb la finalitat de garantir la interoperabilitat en relació amb la recuperació i conservació dels documents electrònics al llarg del seu cicle de vida. Aquestes mesures han d'incloure:

a) La definició d'una política de gestió de documents quant al tractament, d'acord amb les normes i procediments específics que s'hagin d'utilitzar en la formació i gestió dels documents i expedients.

b) La inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat actuant que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i en permeti la recuperació.

c) La identificació única i inequívoca de cada document per mitjà de convencions adequades, que permetin classificar-lo, recuperar-lo i referir-s'hi amb facilitat.

d) L'associació de les metadades mínimes obligatòries i, si s'escau, complementàries, associades al document electrònic, al llarg del seu cicle de vida, i incorporació a l'esquema de metadades.

e) La classificació, d'acord amb un pla de classificació adaptat a les funcions, tant generals com específiques, de cadascuna de les administracions públiques i de les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquelles.

f) El període de conservació dels documents, establert per les comissions qualificadores que corresponguin, d'acord amb la legislació en vigor, les normes administratives i obligacions jurídiques que siguin aplicables en cada cas.

g) L'accés complet i immediat als documents a través de mètodes de consulta en línia que permetin la visualització dels documents amb tot el detall del seu contingut, la recuperació exhaustiva i pertinent dels documents, la còpia o descàrrega en línia en els formats originals i la impressió amb paper dels documents que siguin necessaris. El sistema ha de permetre la consulta durant tot el període de conservació almenys de la signatura electrònica, inclòs, si s'escau, el segell de temps, i de les metadades associades al document.

h) L'adopció de mesures per assegurar la conservació dels documents electrònics al llarg del seu cicle de vida, d'acord amb el que preveu l'article 22, de forma que es pugui

assegurar la seva recuperació d'acord amb el termini mínim de conservació determinat per les normes administratives i obligacions jurídiques, se'n garanteixi la conservació a llarg termini, se'n assegurï el valor probatori i la fiabilitat com a evidència electrònica de les activitats i procediments, així com la transparència, la memòria i la identificació dels òrgans de les administracions públiques i de les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquelles que exerceixen la competència sobre el document o expedient.

i) La coordinació horitzontal entre el responsable de gestió de documents i els restants serveis interessats en matèria d'arxius.

j) Transferència, si s'escau, dels expedients entre els diferents repositoris electrònics als efectes de conservació, d'acord amb el que estableix la legislació en matèria d'arxius, de manera que se'n pugui assegurar la conservació, i recuperació a mitjà i llarg termini.

k) Si el resultat del procediment d'avaluació documental així ho estableix, esborrament de la informació o, si s'escau, destrucció física dels suports, d'acord amb la legislació que sigui aplicable, enregistrant-ne l'eliminació.

l) La formació tecnològica del personal responsable de l'execució i del control de la gestió de documents, i també del tractament i la conservació en arxius o repositoris electrònics.

m) La documentació dels procediments que garanteixin la interoperabilitat a mitjà i llarg termini, així com les mesures d'identificació, recuperació, control i tractament dels documents electrònics.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, les administracions públiques han de crear repositoris electrònics, complementaris i equivalents quant a la seva funció als arxius convencionals, destinats a cobrir el conjunt del cicle de vida dels documents electrònics.

Article 22. *Seguretat.*

1. Per assegurar la conservació dels documents electrònics s'ha d'aplicar el que preveu l'Esquema Nacional de Seguretat quant al compliment dels principis bàsics i dels requisits mínims de seguretat mitjançant l'aplicació de les mesures de seguretat adequades als mitjans i suports en els quals s'emmagatzemin els documents, d'acord amb la categorització dels sistemes.

2. Quan els documents electrònics esmentats continguin dades de caràcter personal, els és aplicable el que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, i la normativa de desplegament.

3. Aquestes mesures s'han d'aplicar amb la finalitat de garantir la integritat, autenticitat, confidencialitat, disponibilitat, traçabilitat, qualitat, protecció, recuperació i conservació física i lògica dels documents electrònics, els seus suports i mitjans, i s'han de fer atenent els riscos als quals puguin estar exposats i els terminis durant els quals s'hagin de conservar els documents.

4. Els aspectes relatius a la signatura electrònica en la conservació del document electrònic s'han d'establir en la política de signatura electrònica i de certificats, i a través de l'ús de formats de signatura longeva que preservin la conservació de les signatures al llarg del temps.

Quan la signatura i els certificats no puguin garantir l'autenticitat i l'evidència dels documents electrònics al llarg del temps, aquestes els sobrevindran a través de la seva conservació i custòdia en els repositoris i arxius electrònics, així com de les metadades de gestió de documents i altres metadades vinculades, d'acord amb les característiques que s'han de definir en la política de gestió de documents.

Article 23. *Formats dels documents.*

1. Amb la finalitat de garantir la conservació, el document s'ha de conservar en el format en què hagi estat elaborat, enviat o rebut, i preferentment en un format corresponent a un estàndard obert que preservi al llarg del temps la integritat del contingut del document, de la signatura electrònica i de les metadades que l'acompanyen.

2. L'elecció de formats de document electrònic normalitzats i perdurables per assegurar la independència de les dades dels seus suports s'ha de fer d'acord amb el que preveu l'article 11.

3. Quan hi hagi risc d'obsolescència del format o bé deixi de figurar entre els admesos en el present Esquema Nacional d'Interoperabilitat, s'han d'aplicar procediments normalitzats de copiatge autèntic dels documents amb canvi de format, d'etiquetatge amb informació del format utilitzat i, si s'escau, de les migracions o conversions de formats.

Article 24. *Digitalització de documents en suport paper.*

1. La digitalització de documents en suport paper per part de les administracions públiques s'ha de fer d'acord amb el que indica la norma tècnica d'interoperabilitat corresponent en relació amb els aspectes següents:

- a) Formats estàndards d'ús comú per a la digitalització de documents en suport paper i tècnica de compressió utilitzada, d'acord amb el que preveu l'article 11.
- b) Nivell de resolució.
- c) Garantia d'imatge fidel i íntegra.
- d) Metadades mínimes obligatòries i complementàries, associades al procés de digitalització.

2. La gestió i conservació del document electrònic digitalitzat ha d'atendre la seva possible existència en un altre suport.

CAPÍTOL XI

Normes de conformitat

Article 25. *Seus i registres electrònics.*

La interoperabilitat de les seus i registres electrònics, així com la de l'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, s'han de regir pel que estableix l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat.

Article 26. *Cicle de vida de serveis i sistemes.*

La conformitat amb l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat s'ha d'incloure en el cicle de vida dels serveis i sistemes, acompanyada dels corresponents procediments de control.

Article 27. *Mecanisme de control.*

Cada òrgan o entitat de dret públic ha d'establir els seus mecanismes de control per garantir, de forma efectiva, el compliment de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat.

Article 28. *Publicació de conformitat.*

Els òrgans i les entitats de dret públic de les administracions públiques han de donar publicitat, en les corresponents seus electròniques, a les declaracions de conformitat i a altres possibles distintius d'interoperabilitat dels quals siguin creditors, obtinguts respecte al compliment de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat.

CAPÍTOL XII

Actualització

Article 29. *Actualització permanent.*

L'Esquema Nacional d'Interoperabilitat s'ha de mantenir actualitzat de manera permanent. S'ha de desplegar i perfeccionar al llarg del temps, en paral·lel al progrés dels

serveis d'Administració electrònica, de l'evolució tecnològica i a mesura que es consolidin les infraestructures que li donen suport.

Disposició addicional primera. *Desplegament de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat.*

1. Es despleguen les següents normes tècniques d'interoperabilitat que són de compliment obligat per part de les administracions públiques:

a) Catàleg d'estàndards: estableix un conjunt d'estàndards que satisfan el que preveu l'article 11 de forma estructurada i amb indicació dels criteris de selecció i cicle de vida aplicats.

b) Document electrònic: tracta les metadades mínimes obligatòries, l'associació de les dades i metadades de signatura o de segellament de temps, així com altres metadades complementàries associades; i els formats de document.

c) Digitalització de documents: tracta els formats i estàndards aplicables, els nivells de qualitat, les condicions tècniques i les metadades associades al procés de digitalització.

d) Expedient electrònic: tracta de la seva estructura i format, així com de les especificacions dels serveis de tramesa i posada a disposició.

e) Política de signatura electrònica i de certificats de l'Administració: tracta, entre d'altres qüestions recollides en la seva definició en l'annex I, les que afecten la interoperabilitat incloent-hi els formats de signatura, els algorismes que s'han d'utilitzar i les longituds mínimes de les claus, les regles de creació i validació de la signatura electrònica, la gestió de les polítiques de signatura, l'ús de les referències temporals i de segellament de temps, com també la normalització de la representació de la signatura electrònica en pantalla i en paper per al ciutadà i en les relacions entre les administracions públiques.

f) Protocols d'intermediació de dades: tracta les especificacions dels protocols d'intermediació de dades que facilitin la integració i reutilització de serveis en les administracions públiques i que són aplicables per als prestadors i consumidors d'aquests serveis.

g) Relació de models de dades que tinguin el caràcter de comuns en l'Administració i els que es refereixin a matèries subjectes a intercanvi d'informació amb els ciutadans i altres administracions.

h) Política de gestió de documents electrònics: inclou directrius per a l'assignació de responsabilitats, tant directives com professionals, i la definició dels programes, processos i controls de gestió de documents i administració dels repositoris electrònics, i la documentació d'aquests, que han de desenvolupar les administracions públiques i les entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquelles.

i) Requisits de connexió a la xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles.

j) Procediments de copiatge autèntic i conversió entre documents electrònics, així com des de paper o altres mitjans físics a formats electrònics.

k) Model de dades per a l'intercanvi d'assentaments entre les entitats registrals: tracta d'aspectes funcionals i tècnics per a l'intercanvi d'assentaments registrals, gestió d'errors i excepcions, gestió d'annexos, requeriments tecnològics i transformacions de formats.

2. El Ministeri de la Presidència, a proposta del Comitè Sectorial d'Administració Electrònica previst a l'article 40 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, ha d'aprovar les normes tècniques d'interoperabilitat i les ha de publicar mitjançant una resolució de la secretària d'Estat per a la Funció Pública. Per a la redacció i el manteniment de les normes tècniques d'interoperabilitat indicades a l'apartat 1 s'han de constituir els corresponents grups de treball en els òrgans col·legiats amb competències en matèria d'administració electrònica.

3. S'han de desenvolupar els instruments següents per a la interoperabilitat:

a) Inventari de procediments administratius i serveis prestats: conté informació dels procediments i serveis, classificada amb indicació del nivell d'informatització d'aquests,

així com informació sobre les interfícies per tal d'afavorir la interacció o, si s'escau, la integració dels processos.

b) Centre d'interoperabilitat semàntica de l'Administració: publica els models de dades d'intercanvi tant comuns com sectorials, així com els relatius a infraestructures i serveis comuns, juntament amb les definicions i codificacions associades; proporciona funcions de repositori, generació de formats per a processament automatitzat, col·laboració, publicació i difusió dels models de dades que facilitin la interoperabilitat semàntica entre les administracions públiques i d'aquestes amb els ciutadans; s'enllaça amb altres instruments equivalents de les administracions públiques i de l'àmbit de la Unió Europea.

c) Directori d'aplicacions per a la seva lliure reutilització: conté la relació d'aplicacions per a la seva lliure reutilització, i hi inclou, almenys, les dades descriptives relatives a nom de l'aplicació, breu descripció de les seves funcionalitats, ús i característiques, llicència, principals estàndards oberts aplicats, i estat de desenvolupament.

Disposició addicional segona. *Formació.*

El personal de les administracions públiques ha de rebre la formació necessària per garantir el coneixement del present Esquema Nacional d'Interoperabilitat, per a la qual cosa els òrgans responsables han de disposar el necessari perquè aquesta formació sigui una realitat efectiva.

Disposició addicional tercera. *Centre Nacional de Referència d'Aplicació de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) basades en fonts obertes.*

CENATIC, Fundació Pública Estatal, constituïda pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a través de Red.es, pot impulsar projectes de programari de fonts obertes dirigits a la millor implantació de les mesures d'interoperabilitat que preveu el present Reial decret i, amb l'objecte de fomentar la reutilització i facilitar la interoperabilitat, s'encarrega de la posada en valor i difusió de totes les aplicacions que siguin declarades de fonts obertes per les administracions públiques.

Disposició addicional quarta. *Institut Nacional de Tecnologies de la Comunicació.*

INTECO, com a centre d'excel·lència promogut pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per al desenvolupament de la societat del coneixement, pot desenvolupar projectes d'innovació i programes d'investigació dirigits a la millor implantació de les mesures d'interoperabilitat que preveu el present Reial decret.

Disposició transitòria primera. *Adequació de sistemes i serveis.*

Els sistemes existents a l'entrada en vigor del present Reial decret s'han d'adequar a l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat de manera que permetin el compliment del que estableix la disposició final tercera de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics. Els nous sistemes han d'aplicar el que estableix el present Reial decret des de la seva concepció.

Si al cap de dotze mesos de l'entrada en vigor de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat hi ha circumstàncies que impedeixin la plena aplicació del que s'hi exigeix, es disposarà d'un pla d'adequació que marqui els terminis d'execució que, en cap cas, han de ser superiors a 48 mesos des de l'entrada en vigor.

El pla indicat en el paràgraf anterior s'ha d'elaborar amb l'antelació suficient i l'han d'aprovar els òrgans superiors competents.

Disposició transitòria segona. *Ús de mitjans actualment admesos d'identificació i autenticació.*

D'acord amb el que preveuen l'article 19 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, i la disposició transitòria primera del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, s'estableix un termini

d'adaptació de vint-i-quatre mesos en el qual es poden seguir utilitzant els mitjans actualment admesos d'identificació i signatura electrònica.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa el present Reglament.

Disposició final primera. *Títol habilitador.*

Aquest Reial decret es dicta en virtut del que estableix l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques.

Disposició final segona. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza el titular del Ministeri de la Presidència per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que estableix el present Reial decret, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes de desplegament i execució de la legislació bàsica de l'Estat.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 de gener de 2010.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

ANNEX

Glossari de termes

Aplicació: programa o conjunt de programes l'objecte dels quals és la resolució d'un problema mitjançant l'ús d'informàtica.

Aplicació de fonts obertes: la que es distribueix amb una llicència que permet la llibertat d'executar-la, de conèixer el codi font, de modificar-la o millorar-la i de redistribuir còpies a altres usuaris.

Cadena d'interoperabilitat: expressió de la interoperabilitat en el desplegament dels sistemes i els serveis com una successió d'elements enllaçats i interconnectats, de forma dinàmica, a través d'interfícies i amb projecció a les dimensions tècnica, semàntica i organitzativa.

Cicle de vida d'un document electrònic: conjunt de les etapes o períodes pels quals travessa la vida del document, des de la seva identificació en un sistema de gestió de documents, fins a la seva selecció per a conservació permanent, d'acord amb la legislació sobre arxius d'aplicació en cada cas, o per a la seva destrucció reglamentària.

Cost que no suposi una dificultat d'accés: preu de l'estàndard que, per estar vinculat al cost de distribució i no al seu valor, no n'impedeix aconseguir la possessió o l'ús.

Dada: una representació de fets, conceptes o instruccions d'una manera formalitzada, i adequada per a comunicació, interpretació o processament per mitjans automàtics o humans.

Digitalització: el procés tecnològic que permet convertir un document en suport paper o en un altre suport no electrònic en un o diversos fitxers electrònics que contenen la imatge codificada, fidel i íntegra del document.

Document electrònic: informació de qualsevol naturalesa en forma electrònica, arxivada en un suport electrònic segons un format determinat i susceptible d'identificació i tractament diferenciat.

Especificació tècnica: una especificació que figura en un document en el qual es defineixen les característiques requerides d'un producte, com ara els nivells de qualitat, l'ús específic, la seguretat o les dimensions, incloses les prescripcions aplicables al producte pel que fa a la denominació de venda, la terminologia, els símbols, els assajos i mètodes d'assaig, l'envasament, el marcatge i l'etiquetatge, així com els procediments d'avaluació de la conformitat.

Especificació formalitzada: les especificacions que o bé són normes en el sentit de la Directiva 98/34 o bé procedeixen de consorcis de la indústria o altres fòrums de normalització.

Esquema de metadades: instrument que defineix la incorporació i gestió de les metadades de contingut, context i estructura dels documents electrònics al llarg del seu cicle de vida.

Estàndard: vegeu norma.

Estàndard obert: el que reuneix les següents condicions:

- a) Que sigui públic i la seva utilització estigui disponible de manera gratuïta o a un cost que no suposi una dificultat d'accés,
- b) Que el seu ús i aplicació no estigui condicionat al pagament d'un dret de propietat intel·lectual o industrial.

Família: s'entén així l'agrupació de procediments administratius atenent criteris genèrics de similitud per raó d'esquema de tramitació, documentació d'entrada i sortida i informació, deixant al marge criteris de semblança en la matèria objecte del procediment, òrgan competent, o una altra informació anàloga.

Signatura electrònica: conjunt de dades en forma electrònica, consignades juntament a altres o associades, que poden ser utilitzades com a mitjà d'identificació del signant.

Format: conjunt de regles (algorisme) que defineix la manera correcta d'intercanviar o emmagatzemar dades en memòria.

Eines genèriques: instruments i programes de referència, compartits, de col·laboració o components comuns i mòduls similars reutilitzables que satisfan les necessitats comunes en els diferents àmbits administratius.

Imatge electrònica: resultat d'aplicar un procés de digitalització en un document.

Índex electrònic: relació de documents electrònics d'un expedient electrònic, signada per l'Administració, òrgan o entitat actuant, segons sigui procedent, i la finalitat de la qual és garantir la integritat de l'expedient electrònic i permetre la seva recuperació sempre que sigui necessari.

Infraestructures i serveis comuns: instruments operatius que faciliten el desenvolupament i desplegament de nous serveis, així com la interoperabilitat dels existents, creant escenaris de relació multilateral i que satisfan les necessitats comunes en els diferents àmbits administratius; són exemples la Xarxa de comunicacions de les administracions públiques espanyoles, la xarxa transeuropea sTESTA, la plataforma de verificació de certificats electrònics.

Interoperabilitat: capacitat dels sistemes d'informació, i, per tant, dels procediments als quals aquests donen suport, de compartir dades i possibilitar l'intercanvi d'informació i coneixement entre aquests.

Interoperabilitat organitzativa: és la dimensió de la interoperabilitat relativa a la capacitat de les entitats i dels processos a través dels quals porten a terme les seves activitats per col·laborar amb l'objecte d'assolir èxits mútuament acordats relatius als serveis que presten.

Interoperabilitat semàntica: és la dimensió de la interoperabilitat relativa a que la informació intercanviada pugui ser interpretable de forma automàtica i reutilitzable per aplicacions que no van intervenir en la seva creació.

Interoperabilitat tècnica: és la dimensió de la interoperabilitat relativa a la relació entre sistemes i serveis de tecnologies de la informació, incloent-hi aspectes com ara les interfícies, la interconnexió, la integració de dades i serveis, la presentació de la informació, l'accessibilitat i la seguretat, o altres de naturalesa anàloga.

Interoperabilitat en el temps: és la dimensió de la interoperabilitat relativa a la interacció entre elements que corresponen a diverses onades tecnològiques; es manifesta especialment en la conservació de la informació en suport electrònic.

Llicència pública de la Unió Europea («European Union Public Licence-EUPL»): llicència adoptada oficialment per la Comissió Europea en les 22 llengües oficials comunitàries per reforçar la interoperabilitat de caràcter legal mitjançant un marc col·lectiu per a la posada en comú de les aplicacions del sector públic.

Llista de serveis de confiança (TSL): llista d'accés públic que recull informació precisa i actualitzada dels serveis de certificació i signatura electrònica que es consideren aptes per al seu ús en un marc d'interoperabilitat de les administracions públiques espanyoles i europees.

Marca de temps: l'assignació per mitjans electrònics de la data i, si s'escau, l'hora en un document electrònic.

Mitjà electrònic: mecanisme, instal·lació, equip o sistema que permet produir, emmagatzemar o transmetre documents, dades i informacions; incloent-hi qualssevol xarxes de comunicació obertes o restringides com ara Internet, telefonia fixa i mòbil o altres.

Metadada: dada que defineix i descriu unes altres dades. Hi ha diferents tipus de metadades segons la seva aplicació.

Metadada de gestió de documents: informació estructurada o semiestructurada que fa possible la creació, gestió i ús de documents al llarg del temps en el context de la seva creació. Les metadades de gestió de documents serveixen per identificar, autenticar i contextualitzar documents, i de la mateixa manera les persones, els processos i els sistemes que els creen, gestionen, mantenen i utilitzen.

Model de dades: conjunt de definicions (model conceptual), interrelacions (model lògic) i regles i convencions (model físic) que permeten descriure les dades per intercanviar-les.

Nivell de resolució: resolució espacial de la imatge obtinguda com a resultat d'un procés de digitalització.

Node d'interoperabilitat: organisme que presta serveis d'interconnexió tècnica, organitzativa i jurídica entre sistemes d'informació per a un conjunt d'administracions públiques sota les condicions que aquestes fixin.

Norma: especificació tècnica aprovada per un organisme de normalització reconegut per a una aplicació repetida o continuada el compliment de la qual no sigui obligatori i que estigui inclosa en una de les categories següents:

- a) norma internacional: norma adoptada per una organització internacional de normalització i posada a disposició del públic,
- b) norma europea: norma adoptada per un organisme europeu de normalització i posada a disposició del públic,
- c) norma nacional: norma adoptada per un organisme nacional de normalització i posada a disposició del públic.

Política de signatura electrònica: conjunt de normes de seguretat, d'organització, tècniques i legals per determinar com es generen, verifiquen i gestionen signatures electròniques, incloent-hi les característiques exigibles als certificats de signatura.

Política de gestió de documents electrònics: orientacions o directrius que defineix una organització per a la creació i gestió de documents autèntics, fiables i disponibles al llarg del temps, d'acord amb les funcions i activitats que li són pròpies. La política s'aprova al més alt nivell dins de l'organització, i assigna responsabilitats quant a la coordinació, aplicació, supervisió i gestió del programa de tractament dels documents a través del seu cicle de vida.

Procediment administratiu: procés formal regulat jurídicament per a la presa de decisions per part de les administracions públiques per garantir la legalitat, eficàcia, eficiència, qualitat, drets i interessos presents, que acaba amb una resolució en la qual es recull un acte administratiu; aquest procés formal jurídicament regulat s'implementa en la pràctica mitjançant un procés operatiu que coincideix amb més o menys intensitat amb el formal.

Procés operatiu: conjunt organitzat d'activitats que es porten a terme per produir un producte o servei; té un principi i fi delimitat, implica recursos i dóna lloc a un resultat.

Repositori electrònic: arxiu centralitzat on s'emmagatzemen i administren dades i documents electrònics, i les seves metadades.

Segell de temps: l'assignació per mitjans electrònics d'una data i hora en un document electrònic amb la intervenció d'un prestador de serveis de certificació que asseguri l'exactitud i la integritat de la marca de temps del document.

Segellament de temps: acreditació a càrrec d'un tercer de confiança de la data i hora de realització de qualsevol operació o transacció per mitjans electrònics.

Servei d'interoperabilitat: qualsevol mecanisme que permeti a les administracions públiques compartir dades i intercanviar informació mitjançant l'ús de les tecnologies de la informació.

Suport: objecte sobre el qual o en el qual és possible gravar i recuperar dades.

Tràmit: cadascun dels estats i diligències que és necessari recórrer en un negoci fins a la conclusió.

Ús generalitzat pels ciutadans: usat per gairebé totes les persones físiques, persones jurídiques i ens sense personalitat que es relacionin o siguin susceptibles de relacionar-se amb les administracions públiques espanyoles.